

Beträffande tremor hos barbet

Bakgrunden till denna rapport är att tremor (skakningar) har observerats hos avkommor till två importerade kullsyskon. Det ena syskonet har symptom, medan det andra är utan symptom. Dessa kullsyskon har tillsammans givit tre kullar, om sammanlagt 22 avkommor, bland vilka tremor har noterats. SBBK har efter samråd med veterinär formulerat en enkät som har skickats till ägare av föräldradjur samt avkommor, dvs 24 stycken, i syfte att få mer kunskap om bland annat spridning. Veterinären har därefter gjort en undersökning på en barbet med symptom för att försöka fastställa diagnos.

Tremor, som i sig är ett symptom, är svårt att diagnostisera i en ras där symptomen inte finns beskrivna sedan tidigare, vilket även undersökande veterinär Cecilia Rohdin påtalade redan innan undersökningen. Det har visat sig, i undersökningar inom andra raser, vara mycket svårt att påvisa avvikelser annat än de som kunnat kopplas till själva tremorn. I sin rapport skriver veterinären att tremorn hos den undersökta barbeten sannolikt är någon form av s.k. postural tremor. "Hundar utvecklar symptom i en förhållandevis ung ålder, och symptomen verkar med tiden förvärras utan att arbetsförmågan försämras. Tillståndet ger inte intryck av att störa hundarna som lever väl med sin tremor. Det finns anledning att tro att det finns en ärftlig komponent i utvecklandet av denna tremor, precis som det finns på människa med s.k. essentiell tremor." (se bilaga 3)

För SBBK känns det osäkert, och för tidigt, att idag kunna uttala sig om hur symptomen kommer att utveckla sig då flertalet av de berörda hundarna är unga. Enligt den undersökande veterinären Cecilia Rohdin bör klubben följa upp berörda hundar: "Håll kontakten och följ dessa hundar, hur pass progredierar deras symtom?" SBBK föreslår därför att vi följer Cecilia Rhodins råd och gör en noggrann uppföljning av berörda hundar om ca 2 år för att se om tremorn förändrats och om den påverkar hundarnas livskvalitet. Då diagnosen ännu inte är säkerställd blir en uppföljning desto viktigare för att försöka fastställa diagnos/orsak.

SBBK har studerat sammanställningen av enkätsvaren (se bilaga 1 och 2), vilken visar på att skakningar förekommer inom den tillfrågade gruppen. Hundar med symptom har skakningar i fram- och bakben, som framför allt verkar uppstå under och efter någon form av anspänning samt vid upphetsning. Sju av nio enkätsvar uppgav att de uppskattade graden av skakning hos hunden som en tvåa på en tregradig skala. Följande kan vidare utläsas av enkätsvaren:

- Vi känner till status hos 21 stycken av 24 berörda hundar. Av dessa 21 har 9 stycken (43 %) utvecklat tremor.
- I den äldsta kullen, där hundarna är födda 2010, har 5 av 9 hundar (55 %) angett skakningar. Hos dessa avkommor debuterade symptomen vid en ålder av 1 eller 2 år.
- I övriga två kullar, som är födda 2012, har 2 hundar (40 % av de med känd status) i en kull utvecklat skakningar redan i valpålder, medan det har noterats skakningar hos 1 hund (20 % av de med känd status) i den andra kullen. Med tanke på hundarnas ringa ålder är det extra viktigt att en uppföljning görs.
- Tremor finns hos avkommor till två föräldradjur som är kullsyskon. Det ena av syskonen har symptom, det andra är symptomfri. Den symptomfria hunden har parats med en annan symptomfri och obesläktad hund, men parningen gav avkommor med tremor.

I diskussioner avseende all avel inom rasen bör särskild vikt läggas vid det faktum att barbet är en ras med en mycket liten population. I dagsläget finns det endast ca 160 individer i Sverige, vilket gör rasen mycket sårbar. Klubbens grundläggande inställning är att vi inte bör avla på hundar med sjukdomar/symptom som kan föras vidare. Vi anser det alltid vara viktigt att göra ansvarsfulla prioriteringar i avelsplaneringen för att i möjligaste mån kunna försäkra oss om en i framtiden livskraftig population med god genetisk status.

Osäkerheten om utvecklingen av tremor-problematiken, och dess påverkan på rasens framtid, känns idag stor. SBBK tolkar enkätsvaren som en indikation på att symptomen är ärftliga. Frågan kompliceras ytterligare av det faktum att två symptomfria individer har givit avkommor med tremor. Då berörda föräldradjur och deras avkommor utgör ca 15% av totala antalet barbet i Sverige uppfattar SBBK att det föreligger en risk att symptomen kommer att spridas ytterligare. Med ovanstående i åtanke rekommenderar SBBK försiktighet vad avser avel, fram till dess att de yngre hundarna har nått en högre ålder, då en mer fullständig utvärdering kan göras.

SBBK önskar att man innan eventuell avelsplanering med berörda hundar tar kontakt med Svenska Barbetklubbens avelsfunktionär för samråd och rådgivning, men kontakten är också viktig med tanke på kunskapsutbyte och det fortsatta uppföljningsarbetet. Vi tar gärna emot frågor eller synpunkter, och önskar få ta del av hundägares erfarenheter.

SBBKs avelsrekommendationer

Utifrån den kunskap och de uppgifter vi har idag, och efter överväganden av risker, rekommenderar Svenska Barbetklubben att man avstår från avel med hundar som har tremor.

För avel med symptomfria hundar, som är närbesläktade med hundar med synlig tremor, vill vi uppmana till försiktighet. Detta innebär att t ex senarelägga eventuell avelsdebut. Vi råder också till att beakta indikationen på ärftlighet samt bevaka vad som sker i och med hundarnas stigande ålder.

2013-03-27

SVENSKA BARBETKLUBBEN

- Bilagor:
1. Sammanställning av enkätsvaren rörande skakningar hos barbet
 2. Schematisk illustration över förekomst av symptom (tremor)
 3. Rapport från undersökande veterinär

Sammanställning av enkät rörande skakningar hos barbet

Totalt utskickade enkäter: 24 (inkl 1 export)

Totalt inkommande enkäter: 21

Mörkertal: 3 obesvarade enkäter

**Av 21 besvarade enkäter uppger 9 av dem att hunden har skakningar
5 av dessa är hanar, 4 är tikar**

Ålder på hundar med symptom

- 1 hund är född 2007 (avelstik)

- 5 hundar är födda 2010 (födda i en kull om 9 st)

- 3 hundar är födda 2012 (födda i två kullar om totalt 13 st)

I vilka situationer har ägarna noterat skakningar/darrningar? (flera alternativ kunde kryssas i)

Efter ansträngning (5 st)

Under aktivitet (5 st)

Vid upphetsat tillstånd (5 st)

Vid vila (1 st)

Vid/Efter biläkning (2 st)

I vilken/vilka kroppsdelar skakar det på hunden? (flera alternativ kunde kryssas i)

Framben (6 st)

Bakben (6 st)

(Bland alternativen fanns även huvud, svans och kropp, men ingen har noterat skakningar i de kroppsdelarna)

Till vilken grad märks skakningarna?

Knappt märkbara (1 st)

Synbara (7 st)

Mycket tydliga (1 st)

Hur ofta uppkommer skakningarna på din hund?

Dagligen (1 st)

Någon gång i veckan (6 st)

Någon gång om året (2 st)

Vid vilken ålder uppträdde skakningarna första gången?

I valpåldern: (3 st)

Under 1 års ålder: (1 st)

Vid 1 års ålder: (3 st)

Vid 2 års ålder (2 st)

Har skakningarna ökat eller minskat med åldern?

De har ökat (1 st)

De har minskat (2 st)

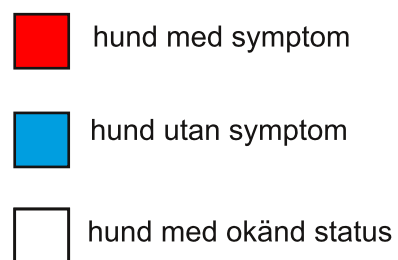
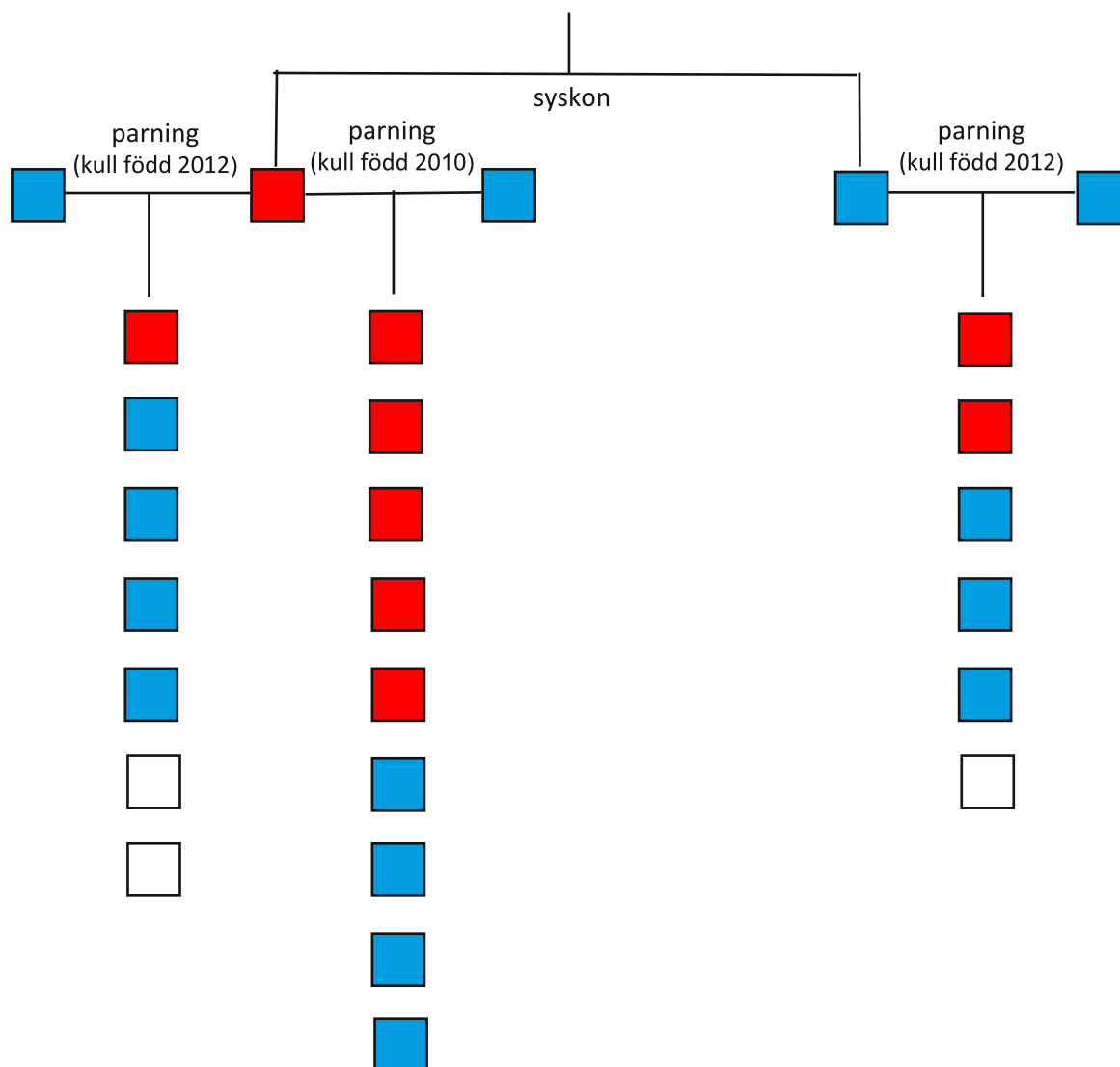
De har varit oförändrade (5 st)

Obesvarad (1 st)

Finns det något som din hund undviker att göra?

Ja (1 st)

Nej (8 st)

Schematisk illustration som visar släktförhållanden och förekomst av symptom (tremor) enligt enkätsvar per 2013-01-28

Rapport från veterinär Cecilia Rohdin efter undersökning av en barbet, 2012-12-13, Albano Djursjukhus, Stockholm

(Situationen har till viss del förändrats då ytterligare enkätsvar (med delvis avvikande svar) har inkommit efter att rapporten skrevs. I skrivande stund visar enkätsvaren att det är 9 hundar som utvecklats symptom. SBBKs anm)

"Sex Barbet-ägare hade svarat på enkäten om den tremor som deras hundar visar symptom på. All djurägare upplevde sina hundar som friska förutom att de skakade i sina ben. Samtliga individer hade börjat skaka innan 2 års ålder, två individer visade tremor redan som valpar. 1/3 skakade i bakbenen, 1/3 i frambenen och 1/3 i både bak- och framben. Samtliga ägare upplevde att skakningarna hade samband med upphetsning och någon form av anspänning. Skakningarna uppträdde då ett av benen avlastades men ändå hade kontakt med underlaget. När hunden belastade benet fullt så skakade det inte, inte heller kunde tremor ses i vila eller under aktivitet (i rörelse). Ägarna var överens om att hundarna inte gav intryck av att besväras av skakningarna och det påverkade inte på något sätt dess uthållighet eller aktivitet.

Undersökning av en 5-årig Barbet tik med symptom på tremor sedan 4 år tillbaka, visade inget avvikande vid varken allmän klinisk eller neurologisk undersökning. Tremor kunde ses vid upphetsning och var mer uttalad i bakben men sågs även i framben. Tremorn var av hög frekvens och låg amplitud. Tiken hade normal (god!) muskelansättning och normala spinala reflexer, tremor kunde dock ses i anslutning till att dessa testades. Tremorn syntes då tiken stod och avlastade något ben, alternativt satt och inte belastade sina framben fullt.

Vid elektrodiagnostisk undersökning (elektromyografi) kunde konstateras att hon inte visade förändringar karakteristiska för varken en myopati (muskelsjukdom) eller en neuropati (nervsjukdom).

Tremor, som är ett symptom, kan bero på olika orsaker. På humansidan (*hos människor, SBBKs anm*) delas de in i tremor som syns i vila och tremor som ses i aktivitet. Vilotremor på människa är ofta synonymt med Parkinson's sjukdom. Parkinson's sjukdom finns inte på hund.

Då människor och djur skiljer sig genom att människor har en väldigt uttalad finmotorik i händer, medan hundar är fyrbenta och inte har någon uttalad finmotorik så blir det svårt att översätta de olika typer av tremor som finns beskrivna på människa till hund.

Postural tremor beskriver de olika typer av tremor som vi kan ses på hund i samband med aktivitet som inte innebär aktiv rörelse (och då inte heller vila).

En specifik typ av postural tremor som finns beskriven sedan tidigare är ortostatisk tremor. Det är en sorts tremor som förekommer då individen står, och den upphör omedelbart då rör på sig eller ligger ner och vilar. Detta finns beskrivet inom Grand Danois rasen som ett ganska besvärande tillstånd. Ofta kan man höra förändringar när man lyssnar på muskulaturen med stetoskop. Andra individer (jag skulle säga de flesta som inte är av rasen Grand Danois med denna typ av tremor) är helt obesvärade av sin ortostatiska tremor.

Den typ av tremor som vi ser på Barbet avviker från det vi normalt kallar för ortostatisk tremor genom att vara mer uttalad i ett avlastat ben, dessutom kunde inget avvikande höras vid auskultation av muskulaturen (kan vara så att denna undersökning behöver upprepas).

Sammanfattningsvis så är det sannolikt att den tremor vi ser inom Barbet rasen är någon form av postural tremor. Hundar utvecklar symtom i en förhållandevis ung ålder, symtomen verkar med tiden förvärras utan att hundarnas arbetsförmåga försämras. Tillståndet ger inte intryck av att störa hundarna som lever väl med sin tremor. Det finns anledning att tro att det finns en ärftlig komponent i utvecklandet av denna tremor, precis som det finns på människa med s.k. essentiell tremor.”

Cecilia Rohdin tillägger per mail:

”För att om möjligen kunna identifiera en bakomliggande patologisk förändring så ser jag att obduktion av individ med symtom (och då för att hunden avlivas av ANNAN orsak så som ålder eller möjligen annan sjukdom) sannolikt är det mest effektiva sättet. Det är dock av största vikt att en sådan undersökning görs på ett sådant sätt att nervsystemet omedelbart tas om hand efter avlivning och hanteras av veterinärer med erfarenhet av dessa undersökningar. Som jag ser det sannolikt mest praktiskt att ta sig till Uppsala för detta.

På Grand Danois, en ras där ortostatisk tremor finns beskriven, undersöktes hundarna fullständigt med blodprover, elektrodiagnostik, EEG, magnetkameraundersökning av hjärna och ryggmärgsvätskeprov, inget avvikande kunde påvisas, annat än de som kunde kopplas till själva tremorn.

Håll kontakten och följ dessa hundar, hur progredierar deras symtom?”